

Sports i Teatres

Salutació

En ferme càrrec d'aquesta tan impo-
deure dir a tots qui som i a què venim.

En primer lloc vull assabentar-vos que tant jo, com els companys En Francisc i Es Josep Fagts, que formen la penya sportiva de la casa, no hem d'ésser pas portaveu de cap sector deportiu determinat i la nostra actuació serà enmarcada dins la més justa imparcialitat i en segon oferim les ratlles de la secció a tots els que vulguin col·laborar a la nostra tasca.

Som humils entre'ls humils, però aspirem, amb la vostra ajuda, a enlairar fins al màxim aquesta secció.

No insisteixo, ja que més que les paraules, ho mostraran els fets de l'avenir.

Sarveixin a l'ensens aquestes ratlles de salutació als lectors i volguts companys de premsa esportiva.

J. M. SANTAULARIA.

Boxa

Piet Hobin - Ponce de León

De esdeveniments sens precedents cal·lificar-lo aquest gran combat, que tancarà les vetllades que amb tan èxit ha vingut organitzant l'empresa del Parc.

Per primera volta dins un ring nostre, veurem dues representacions de categoria de la boxa. Piet Hobin, campió europeu de pesos "welters", davant Ponce de León, campió de Cuba, del mateix pes. Es mostrarà si l'escola del continent vell, tot tècnica i astúcia, pot batre a l'americana, tot combativitat i coratge.

Nosaltres, sense pretensions de profetes, opinem que la victòria, per punts indiscutiblement, serà del campió belga, puix si bé el cubà és un home d'unes condicions físiques extraordinàries i dotat d'un "punch" poc corrent, no està, tècnicament, a l'alçària del seu contrari i un "as" com En Piet Hobin sap molt bé anul·lar la combativitat i el cop de puny del contrari, mitjançant la gran esquiva, el coneixement de ring i el cos a cos, que són qualitats que valen molt més per obtenir bones decisions i tenim les proves amb els darrers combats entre els pesos forts Firpo-Harry Wills i Van der Ver-Spalla, que no obstant l'avantatge de pes i "punch" dels primers, han sucumbit davant la tècnica depurada dels segons.

Esperem, no obstant, per aclarar-ho, la gran vetllada.

Futbol

A l'Estadi, l'equip del conjunt bat el de les individualitats per el mínim "score".

No sols nosaltres, els darrers dels cronistes deportius, sinó tots són unànims a reconèixer que un onze format a base de dues o tres figures, ha de fracassar fortosament, enfront d'equips el conjunt i entrenament dels quals siguin qualitats remarcables.

L'"Espanyol" sempre s'ha caracteritzat per aqueixa fallera. Agafa cada temporada un parell o tres de noms de relleu i ja es creu tenir l'equip i malhauradament per ells, un equip es compona d'onze i no de dos o tres.

Una mostra ben evident del fracàs de

les individualitats es té amb En Zabala. Ningú no pot negar que indiscutiblement és un senyor davanter centre, puix en tots els partits és el qui llueix menys, ja que és objecte d'una especial preferència pels contraris i com els seus companys de ratlla són unes veritables mitjanies, al no poguer actuar com cal ell, queda la davantera inutilitzada per complet.

I això pot succeir mai al seu contrari d'ahir, l'"Europa", l'equip del qual no confia solament en la actualió única del seu davanter centre per obtenir la victòria, sinó en el rendiment que acostuma a donar la seva ratlla davantera, quan té la deguda compenetració i intel·ligència entre els cinc que la componen.

Molt públic, molt entusiasme i molta cridòria.

Els equips aparegueren tal i com estaven anunciats, amb la sola substitució d'En Zamora per En Villarrodona, que actuà excel·lentment.

L'arbitratge, immillorable, a càrrec d'En Vilalta.

El "gol" marca Alcàzar, de bona factura.

Nula l'actuació d'En Zabala i d'En Cros.

Serà convenient, en evitació de futurs greus incidents, que es prohibeixi en absolut de romandre en el terreny de joc, ja que lo iniciat la tarda del partit "Barcelona"- "Espanol", va repetir-se ahir, amb l'agravament que ahir hi havia lloc on situar-se.

I és d'esperar que abans que l'Autoritat dicti mides a fi d'evitar l'abús, s'imposarà la cultura i el bon criteri del públic.

Barcelona (reserva) i - Tarrassa, o

Jugat al camp de Les Corts, amb retraïment per part del públic, degut a l'atracció que tingué per tots el partit de l'Estadi.

El resultat, favorable al "Barcelona", ens mostra evidentment el paper reservat al "Tarrassa" i "Gràcia", una volta dins el campionat.

Els components de la categoria de promoció

Com l'any passat es subdividirà en dos grups, Ponent i Llevant, ampliat ambdós per dos Clubs.

Composen el Llevant: Sitgetà, Alumde Vilanova, Poble Nou, Catalunya de les Corts, Villafranca, Granollers, Andreuenc i el Ponent: Catalunya i Ateneu Igualadí, Güell, Manresa, Sontfeliuenc, Samboià, Atlètic, Turó, Hospitalenc i Joventut Tarrasense.

A VALENCIA

El "Barcelona" pren la revenja del disabte i venç al "València" per 2 a 1. Estàvem convençuts que els nois del Club degà no es conformarien pas amb el resultat negatiu de 2 a 0, enfront un equip que malgrat les figures d'innegable relleu com són En Garrobé, Molina, Cúbells i Montes, el creiem inferior als nostres tres equips "asos".

I restem satisfets, més que per la victòria del "Barcelona", per quedar restablert el nostre bon prestigi interregional.

Davant la pro- pera temporada de Teatre líric Català

Cal tenir molta cura en l'organització de la propera temporada de teatre líric català, puix un altre fracàs allunyaria indefinidament la implantació del nostre teatre líric.

No pot culpar-se al públic del mal resultat de la darrera temporada, puix aquest demostrà palesament el seu entusiasme per a aquest genre musical. omplint, durant moltes representacions seguides, el teatre Tivoli, mentre es representaren obres com: "Don Joan de Serrallonga", "El castell dels tres dragons", i "Pel teu amor", obres que mereixien i tingueren un acolliment xardorós; tampoc pot fer-se'l responsable de deixar el teatre buit des de la segona representació de "Les Caramelles", i "L'ou com balla", ja que aquestes devien ésser refusades per la Direcció, i en no fer-ho ella, ho féu el públic amb molt bon entret.

Tenim escriptors i músics de valua, desitjosos de fer teatre nostre; cantants i actors eminents, que posaran tot el seu saber i entusiasme, per tal de fer reeixir les temptatives que en aquest sentit es facin; un poble, que ha respost sempre a les crides que en nom del teatre líric català se li han fet. Què manca doncs per fer-lo triomfar plenament? Que la persona o persones sobre qui recaigui la màxima autoritat artística en la propera temporada, posseïxin, a més d'una ben merecudada anomenada de intel·ligents i pràctics en assumptes teatrals, un veritable amor per a les nostres coses i un ample esperit de justícia, que els permeti acceptar o refusar les obres amb tota imparcialitat, sense sentir-se influïts ni pel nom del qui les signa, ni per cap agent que no sigui purament artístic; aquest ambient de "capelleta" en què fins ara hem viscut, ha fet molt de mal a les tasques artístiques de casa nostra.

Es precis deixondir-se; a Barcelona actuen quatre companyies de sargüela espases parla i s'escriu del nostre avenç en totes les modalitats artístiques, no hi ha nyola, i és un gran defecte que tant a ni un sol teatre que faci teatre líric català.

De avui en avant les columnes de "L'Avenç", resten obertes a tot allò que tingui relació amb l'implantació, millorament i conservació del nostre teatre líric.

ROC BURUNAT.

ORQUESTRA PAU CASALS

Ha quedat ultimada l'organització de la sèrie de concerts que anuncia l'Orquestra Pau Casals per a la present temporada de tardor.

Es donaran sis grans audicions simfòniques, dirigides pel mestre En Pau Casals, en les quals cooperaran notables concertistes.

Tres dels concerts tindran lloc a la nit, i els altres en dies festius a la tarda, essent la inauguració el dia 15 del corrent mes d'octubre.

Teatre

La razón de los demás, de Pirandello, en el Teatre Goya.

Aquesta vegada el prestigiós dramaturg italià no se'ns fa admirar per la seva originalitat inestroncable ni per la complicació de la psicologia dels seus personatges. Ben al contrari, aquests, de tan clars i entesos com se'ls veu, el públic pot avaluar millor llur falsetat i en quant a l'assumpte de l'obra no més cal dir que ha sigut utilitzat per escriure novel·les i comèdies a dotzenes per a que entengui el lector que no te cap novetat. Però, com el tracta aquest «assumpte» Pirandello? Ah! En això si que cal regoneixe-li originalitat. Ha donat a la seva obra una estructura senzillíssima però ha sabut fer traspuar de quasi totes les escenes un interès agut o una emoció viva, i son condicions aquestes tant cobejades per una producció teatral, que ja n'hi ha prou per a dir com l'obra cau be en el públic. Quedem doncs, en que *La razón de los demás* no conté un argument nou ni molt menys; però constatem, també que la estructura que Pirandello dona a aquest argument, és admirablement nova. L'ocorre's situar la acció del primer acte en un lloc tant secundari per l'ambient general de l'obra com la redacció d'un rotatiu, on accidentalment treballa «Leonardo», una primera figura de la comèdia, ja es cosa d'un autor d'enginy i d'empenta, perquè demostra els grans recursos que te i la seva traça excepcional en desenrotllar-los.

Amb tot, diem-ho clar, aquest gènere que's decanta al melodrama —o sigui que s'«enfoca» a la galeria— i aquests personatges que encara que sembli que procedeixen lògicament, cal adonar-se del disimul amb què Pirandello sap amagar llur falsetat, no ens plauen pas massa. La solució mateixa de l'obra serveix... per això, per acabar l'obra, però no per solució. Aquella mare, que cedeix al pes del raonaments de la dona del seu amant, i s'avé, amb la natural pena, és clar! a despendar's de la seva filla pot ser molt ben pensat, però una mare abans precindeix del cap que del cor. Aquí i a tot arreu!

La interpretació, dolenta. Exceptuem la Palou, que hi esta molt bé.

M. GUINART

AVIS

Preguem al lector que ens perdoni tota mena de deficiències, principalment les d'informació, que anirem esmenant ràpidament en les nostres edicions successives.